

ה"ט 12570/04/21 - פלונית נגד פלוני

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

ה"ט 12570-04-21 פלונית נ' פלוני

בפני כבוד השופט אריאל ממן
מבקשת פלונית
ע"י עוה"ד דנה גאוי יטיב

נגד משיב פלוני
ע"י עוה"ד ארתור שני ו/או עומר בללי

החלטה

בפני בקשה למתן צו הגנה במסגרתה ביקשה המבקשת להרחיק את המשיב מבנו א', ילד כבן 5 הנמצא על הרצף האוטיסטי, בטענה כי המשיב ביצע בקטין עבירות מין.

את טענתה סמכה המבקשת בעיקר על אמירות לא מותאמות של הקטין, בעת האחרונה, שמהן הסיקה כי הקטין חשוף לתכנים מיניים לא מותאמים. מקור זיהויו של המשיב כגורם הפוגע לכאורה בקטין, נבע מהטענה כי המשיב מתקלח עם הקטין וממשיך לעשות כן בניגוד להפצרותיה של המבקשת.

ביום 7.4.2021 התקיים דיון במעמד צד אחד בפני כב' השופט צבי פורר, אשר לנוכח הנטען, הורה על מתן צו האוסר על מפגש של המשיב עם הקטין, עד לדיון בבקשה בנוכחות שני הצדדים. בהחלטתו, ציין כב' השופט פורר:

"המבקשת מעלה טענות קשות לביצוע עבירות מין בקטין. מדובר בעבירות חמורות ביותר אשר מחייבות בדיקה עניינית וחקירה משטרתית ובוודאי שלא ניתן לקבל הכרעה במסגרת ההליך של צו הגנה ובוודאי שלא בשלב זה.

אחת הטענות המועלות ע"י המבקשת במסגרת טענותיה היא כי קיים חשד שהמשיב בעת שמתקלח עם בנו, מבצע בו עבירות מין. עוד ציינה המבקשת כי מדובר בילד הנמצא על הרצף האוטיסטי ומטופל בהתאם, הכל מתואר בבקשה."

ביום 11.4.2021 הגיש המשיב בקשה לביטול צו ההגנה שניתן במעמד צד אחד, מהנימוקים שעיקריהם כדלהלן:

1. למבקשת לא היה סמכות להגיש הבקשה משום שלקטין מונתה אפוטרופוס לדין (בתיק הקשור).

עמוד 1

2. בבקשתה מנסה המבקשת בחוסר תום לב להשיג הישגים בהליך המשמורת, אשר הוגש ע"י המשיב ועל מנת להרחיק את הקטין מאביו למרות שעסקינן בטענות סרק.

3. המשיב הכחיש ביצוע של מעשים מיניים בקטין, מכל סוג שהוא. בתמיכה לכך הציג המשיב תוצאות בדיקת פוליוגרף, שערך ביוזמתו ולבקשת עורך דינו, מהן עלה כי ביחס לאמירתו של המשיב לפיהן לא ביצע מעשים מיניים ספציפיים בקטין (כפי המפורט בעמ' 3 לנספח 1 לבקשתו) לא אובחנו תגובות המאפיינות אמירת שקר והוא עבר את הבדיקה בהצלחה.

4. המבקשת אינה בריאה בנפשה ולתלונתה אין קשר למציאות.

5. המשיב הכחיש מכל וכל כי מתקלח עם בנו וציין כי התמונות שצירפה המבקשת לבקשתה הינה מזויפת ופוברקה על ידה על מנת להטעות את ביהמ"ש.

[טענות 1 ו- 2 לעיל נעדרו מסיכומי המשיב ומשכך מבלי להיכנס לגופן, דומה כי המשיב זנח אותן ואינני מוצא להרחיב ביחס אליהן, אולם אציין בקצרה, כי גם אם לא היה זונחן, אינני מוצא לקבלן. המבקשת הינה האפוטרופוסית הטבעית לקטין ומכוח כך חלה עליה החובה לפעול על מנת להגן על הקטין. גם אם המבקשת שוגה באופן בחינת הסיכונים והגורמים המסכנים את הקטין לכאורה, היה עליה לעשות ככל שלא ידה על מנת למנוע סיכונים נטענים אלה. כך גם לא מצאתי לקבל את הטענה כי הבקשה דנן הוגשה על מנת להרחיק את הקטין מאביו ולא עלה בידי המשיב לבסס עמדתו בעניין].

עדויות הצדדים:

ביום 12.4.2021 התקיים דיון במעמד הצדדים, במסגרתו נחקרו הצדדים על תצהיריהם וטענותיהם.

בדיון, פירטה המבקשת את אמירותיו המיניות של הקטין ועמדה על טענתה לפיה במסגרת המקלחות המשותפות של המשיב עם הקטין, הוא מבצע בו פגיעה מינית והוסיפה לתאר את האופן בו ייחס הקטין את המעשים והאמירות לאביו (רא' עמ' 4, ש' 31-23 לפרוטוקול).

המבקשת הוסיפה ואמרה כי רק בימים האחרונים התגבשה אצלה ההבנה והוודאות כי המשיב פגע בקטין, פגיעה שבגינה הקטין מצוי בחרדות ועל כן הגישה תלונה למשטרה וביקשה כי הקטין יבדק בבדיקה מקצועית.

ביחס למצבה הנפשי, ציינה המבקשת כי אכן בעבר הייתה מצויה בסערת רגשות ובמצב נפשי לא טוב, שכן הייתה לבד וללא גיבוי משפחתי ונקלעה למצוקה בעיקר סביב הפירוד בין הצדדים, אולם לדבריה אין בכך ולא כלום ביחס למצבה הנפשי בעת הזאת.

המבקשת ציינה בחקירתה כי מלכתחילה לא הייתה ברורה לה זהות הפוגע ועל כן הפנתה בעבר חששותיה גם כלפי אביו

של המשיב, אולם בעת הזאת היא בטוחה כי המשיב הוא זה שפגע בקטין וזאת משום שהקטין עצמו קשר בין האב למעשים המיניים לכאורה שתיאר.

לעניין ההטענה כי עו"ס לחוק הנוער שדיווח לאפו' לדין על מצב נפשי רעוע של המבקשת, פירטה המבקשת את האופן בו פנה אליה אותו עו"ס וציינה כי כבר אז עשתה בדיקה פסיכיאטרית יזומה וטענה כי הציגה אותה לעו"ס והוסיפה כי אף העבירה העתק ממנו ביום 11.4.2021 לאפו' לדין וכי היא מוכנה להיבדק שוב בעת הזאת. המבקשת הייתה נחושה ביחס למניע להגשת הבקשה- שהוא לדבריה הרצון לבדוק לעומק האם המשיב פוגע בקטין ועל מנת שתוכל לישון בשקט בידיעה שהקטין לא נפגע.

בחקירתו, הכחיש המשיב שוב כי הוא נוהג להתקלח עם הקטין, אולם תשובותיו ביחס לעולה מתכתובות הוואטסאפ שהוחלפו בין הצדדים בעניין זה, לא היו קוהרנטיות ומצאתי אותן מתחמקות. הדבר תמוה במיוחד לנוכח עמדתו של המשיב בתצהירו, לפיה עסקין בהודעות מפוברקות, שהמבקשת עיצבה באופן חסר תום לב, בהיותה מעצבת גרפית וכי מדובר בשקר וכזב (רא' סע' 10 לתצהיר המשיב, שהוגש בתמיכה לבקשה לביטול הצו) ומה היה יותר פשוט מאשר לשוב על אותה טענה ואולי אף להוכיחה. אך לא בדרך זו בחר המשיב.

אין חולק כי כפי העולה מההודעות שהוחלפו בין הצדדים, מפעם לפעם נהג המשיב להתקלח עם הקטין והצדדים אף שוחחו בעניין זה. לא מצאתי לקבל את הסברו של המשיב לפיו כוונת אמירתו "בסדר אפסיק" המתייחסת לבקשתה של המבקשת כי יחדל להתקלח עם הקטין, הינה כי (המבקשת) תפסיק לשגע אותו (רא' ש' 2 ו- 17, עמ' 10 לפרוטוקול).

אציין גם כי גרסתו של המשיב בעניין זה לא הייתה סדורה, שכן, מחד, טען כי אמירתו התייחסה למבקשת, בה ביקש שהיא "תפסיק לשגע אותו" ומנגד ציין כי הבן ביקש את המקלחת המשותפת, אולם למרות זאת לא התקלח עמו (וזאת למרות שמההודעות שהוחלפו בין הצדדים עולה כי רצונו של הקטין היה הצידוק של המשיב להתקלח עם הקטין).

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את הצדדים ובחנתי את אשר בפני, איני מוצא לקבל את טענת המשיב לפיה הטריגר להגשת הבקשה הינו מצב נפשי לא יציב של המבקשת. גם אם המבקשת סבלה בעבר מחרדות, הרי שאין בכך כדי להעיד על מצבה הנפשי בעת הזאת.

לא הונחה בפני אינדיקציה לפיה בעת הזאת סובלת המבקשת ממצב נפשי לקוי, שמערער את יכולתה להבחין בין מציאות לדמיון.

גרסתו של המשיב בעניין המקלחות המשותפות, אליה התייחסתי לעיל, מעלה חשש ביחס לכנות טענותיו וגרסתו.

אמנם נהיר כי אין בעצם המקלחות המשותפות לעיתים (בין אם התרחשו ובין אם לאו), כדי ללמד בהכרח על פגיעה מינית של המשיב בקטין, אלא שהעובדה שהמשיב בחר להרחיק עצמו מכל וכל ממקלחות אלה, במסגרת כתיב טענותיו ובעדותו, היא זו שעומדת לו לרועץ, שכן גרסתו הלא סדורה והלא קוהרנטית בסוגיה זו, אל מול ההודעות הכתובות, מעמידה את גרסתו גם בעניינים האחרים בספק.

בהתייחס לבדיקת הפולגרף שערך המשיב, מבלי להיכנס למהימנותה של בדיקת פולגרף מוזמנת, גם אם אניח כי אין לערער אחר תוצאותיה, אציין גם כי השאלות שנשאל המשיב בבדיקת הפולגרף התייחסו לפעולות מיניות ספציפיות, אותן שלל המשיב, אולם לא היה בהן כדי לשלול פעולות מיניות אחרות בנוכחות הקטין וזאת הגם שהמשיב במסגרת בקשתו הכחיש כי ביצע מעשים מיניים כלשהם בקטין (ובדיקת הפולגרף, כאמור, לא התייחסה לכל פעולה מינית "מכל סוג שהוא" כפי טענת המשיב בסעי' 7 לבקשתו). אמנם המשיב לא נחקר אודות תוצאות הבדיקה, אולם אין ספק כי מתוצאותיה נעדרת התייחסות לסוגיית המקלחות המשותפות, ולא בכדי. גרסתו הלא סדורה של המשיב בעניין זה יכולה לבסס את הטענה שבמסגרת אותן מקלחות נחשף הקטין לתכנים מיניים לא מותאמים, באופן הפוגע בו.

גם אם לא עסקין במעשים פליליים שבגינם יש למשטרה יסוד וראיות להעמיד את המשיב לדין, הרי שאין בכך כדי לשלול מביהמ"ש את האפשרות לבחון זאת במסגרת הוראות החוק למניעת אלימות במשפחה.

בחקירתה של המבקשת, לא נשללה גרסתה לפיה אמירותיו והתנהגותו של הקטין בסמוך להגשת הבקשה לצו הגנה, העלו את החשש כי הקטין חווה פגיעה מינית והעובדה כי מדבריו של המשיב, לכל הפחות בתכתובת בין הצדדים, התברר כי הוא מתקלח עם הקטין מזהה את הגורם הפוגע, לכאורה, עם המשיב.

אמנם גרסת המבקשת לפיה המשיב אכן פגע בקטין לא הוכחה, אך אציין כי במסגרת התיק הקשור (תביעת משמורת שהגיש המשיב), בעניינו של הקטין שבפני, מיניתי לו אפוטרופוס לדין, אשר הגישה עמדתה הראשונית ביום 11.4.2021, במסגרתה לא נשללה הפגיעה המינית הנטענת, תוך שהאפוטרופסית לדין מציינת כי אין לה את הכלים או ההכשרה המתאימה לבחון את טענות האם.

האפו' לדין ציינה גם כן כי טרם עלה בידיה לסיים את הבירור ביחס לתפקודם ההורי של הצדדים שבפני ולקבל את עמדת המסגרת החינוכית ועל כן ביקשה החלטה שתורה למסגרת החינוכית לשתף עמה פעולה ועל כן ביום 11.4.2021 נתתי החלטה בעניין והוריתי לאפו' לדין להגיש עמדה משלימה עד ליום 27.4.2021.

אציין גם כי דבריה של האפו' לדין ביחס למצבה הנפשי של המבקשת, עליהם מסתמך המשיב גם בבקשתו בתיק זה, לא היו מבוססים על אינדיקציה קונקרטית, אלא על אמירות של צדדי ג' (דוגמת המשיב ועו"ס לחוק הנוער). לנוכח אמירות אלה, דרשה האפו' לדין כי המבקשת תציג בפניה הערכה פסיכיאטרית. אלא שביום 12.4.2021, בתום הדיון במעמד הצדדים, וע"פ הוראתי, הגישה המבקשת סיכום ביקור במחלקה לרפואה דחופה בביה"ח ברזילי, מיום 6.4.2020, חתומה ע"י רופא פסיכיאטר, ממנה עלה כי לצד הטיפול בציפרלקס, עקב חרדות, הרי שהמבקשת הייתה שקטה בעת הבדיקה, שיתפה פעולה, יצרה קשר עין עם הבודק, עם אפקט מתגונן מותאם, ללא הפרעה במהלך החשיבה, לא גילתה מחשבות שווא ועוד.

המשיב בסיכומיו טען כי לא עסקין בהערכה פסיכאטרית, אולם בהחלטתי דרשתי להציג את תוצאות הבדיקה שערכה המבקשת ולא הוריתי על הגשת הערכה פסיכיאטרית ובכל הכבוד הראוי, לא מצאתי לקבל את אמירות בשם עו"ס לחוק הנוער, שאינו חלק מהליך זה ושביחס לנסיבות פעולתו נחקרה המבקשת והציגה גרסה סדורה.

כך גם לא מצאתי לקבל את עמדת המשיב לפיה הוכח כי לא התקלח עם הקטין. ההפך הוא הנכון, גרסת המשיב בעניין זה העלתה חוסר נוחות, לכל הפחות.

לאחר שבחנתי את עמדות הצדדים ואת עדויותיהם, אני סבור כי עדותו של המשיב לא הייתה קוהרנטית וטרם הוסרה העננה ביחס לפגיעה הלכאורית בקטין וזאת הגם שאין בקביעתי כדי לקבוע מסמרות ביחס לשאלה זו.

לנוכח כך אינני מוצא להורות על ביטול ההגבלות על קיום המפגשים בין הקטין לאביו, אולם מנגד איני מוצא להרחיק את המשיב מהקטין, כפי בקשת המבקשת.

נוסף על כך, מצבה הנפשי של האם לא הוברר דיו וזאת כאשר המסמך הרפואי שהציגה נושא תאריך ישן (נערך לפני למעלה משנה) ועל כן אין בידי די כלים לקבוע מהן הנסיבות שגרמו להגשת הבקשה ולהעלאת הטענות כנגד המשיב.

אי לכך, אני מורה כדלהלן:

א. לעת עתה, הסדרי השהות שבין האב לקטין יתקיימו כפי החלטתי מיום 12.4.2021, כך שהללו יתקיימו, עד להחלטה אחרת, בנוכחות אמו של המשיב בלבד, בימים שני ורביעי בשבוע, למשך שעותיים בכל פעם.

ב. אני מפנה את שני הצדדים לבדיקת מסוגלות ובדיקת הערכת מסוכנות במכון "שלם", בעיר ראשון לציון. בעלויות הבדיקה יישאו הצדדים בחלקים שווים.

ג. לנוכח אופי הטענות והחשש מפגיעה זו או אחרת בקטין, אני מורה על העברת החלטתי למחלקה לשירותים חברתיים בעיריית XXX וזאת על מנת שתכנס וועדת תסקירים בעניינו של הקטין, **אשר תגיש ממצאיה בתוך 14 יום לתיק 44855-01-21.**

המזכירות תשלח העתק ההחלטה למחלקה לשירותים חברתיים בעיריית XXX ותערוך תרשומת בחלוף המועד.

ד. **המזכירות תסרוק החלטתי זו בתיק 44855-01-21 הקשור ותעבירה לעיון האפוטרופוסית לדין, על מנת שתתייחס אליה במסגרת תגובתה המשלימה, בהתאם להחלטתי מיום 11.4.2021 (שניתנה בתיק הקשור).**

ה. המשך בירור טענות הצדדים ביחס להסדרי השהות והמשמורת במסגרת התיק הקשור.

ו. לנוכח האמור, אינני נותן צו להוצאות.

בכך מסתיים בירור הבקשה שבפני והמזכירות מתבקשת לסגור את התיק.

ההחלטה מותרת בפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

ניתנה היום, ו' אייר תשפ"א, 18 אפריל 2021, בהעדר
הצדדים.